

symonis **Marci-xiiij.** Et si oportuerit me moi te ai no te negabo
iiij. **Re-ij.** viuit dñs et viuit anima
tua qz no derelinqua te **Petrus**
autē adhuc inexptus vires suas
dixit tñ id ad qd ex officio pasto
rū postea tenebat p̄di. p̄. **Jo-iiij.**
Sicut aiā suā p nobis posuit
ita et nos debem⁹ animā p fr̄ib⁹
ponē (**Respondit ei ih̄s**) Hanc
inexptiam potius q̄ temeita
tem symois refrenans et sibi suā
debilitatem ostendens (animaz
tuaz) hoc est vitā (p me pones)
ac si dicat **Confidea temp̄ū** quia
p̄sumis vltra vires tuas (**Amē**
amē dico tibi) Duplicē adhibet
cōfirmacōez vt forā? animo suo
imprimat (**Nō cantabit gall⁹?**)
hoc est gallicaniū vnū nō pficiet
gall⁹ (**donec me ter neges**) **Mar**
ci-xiiij. **Ante q̄ gall⁹ bis vocē de**
derit ter me abneges. **Luce-xxij.**
Symō ecce sathanas expetiuit
vos vt cribraret sicut triticū. ego
autē rogavi p te vt nō deficiat fi
des tuā. s; tu ali. con. s; fr̄es tu
os. xpi ei oracō impetrauit qz ne
gando nō totus abscederz. sed re
diens robur spūs acciperet et sic
alios s; firmaret. **Hoc est ergo**
qd̄ dicit de caritatis institucōne.
Et hec de capi-xiiij. **Ca-xiiij.**

Quait discipulis suis.
Non turbet cor v̄m ne
qz rē. **Hic** incipit ifor
macio discipuloz ad sanctitatez

p sermōez **Diuiditur** autē in du
as ptes **In** quaz p̄ma sermo p
pointur exhortacōis ad fidez et s̄a
ctitatē **In** secūda autē suffragiū
oracōis ponit ad sanctitatis s; fir
macōem ibi: **Hec** locut⁹ ē ih̄s et
subleuatis oculis rē. **Diuidit** at
p̄ia ps in tres ptes **In** quaz p̄
ma instruit ad p̄fectam fidē **In**
secūda ad caritatis p̄fectōez ibi:
Ego sū vitis vera: vbi incipit ca
p̄. **In** t̄cia at qz desolati erāt p
tristitiā passiōis instruit eos de
spe futuē solacōis. tū p pacitū
mittēdū. tū p seip̄sū in p̄rio r̄tur
rectur et incipit ibi: s; ab imcō
nō dixi: aliquid tūlū pt⁹. **xvi.** capi
p̄ncipiū **P̄ia** haz p̄cū diuidit
in duas **In** qz p̄ma s; fortat ad
fidē qz de recessu suo s; turbati nō
vacillēt in fidē **In** sc̄da at vt ma
gis s; solētur ondit q̄liter p fidē
op̄atē p dilectōez p̄cedētē pos
sēt seq̄ ip̄sū ibi: **Si** diligitis me
in mandata mea s; uate rē. **Adhuc**
at p̄or ps diuidit i tria **In** qz p̄
mo exhortat ne fides vacillz ex re
cessu x̄ p mortē. qz in recessu ē vt
litas p̄p̄acōis ad bt̄itudinē. se
cūdo ondit qz ip̄sū ē ad locū patū
via p mortē. t̄cō ondit p̄fē fidei
pt̄atē. secūda incipit ibi: **Et** quo
ego vado vos sc̄tis. t̄cia v̄o ibi:
Amē amē dico vob̄ q̄ credit i me
Adhuc at p̄or haz iter has hēt
q̄tuor paḡp̄los **In** qz p̄mo cō
fortacōem ponit ne fides vacillz.

In secūdo dat ratiōem ex vtilitate sue p̄cellionis in mansionē b̄titudinis. In terco infallibilitatez oñdit sui sermōis. In q̄rto autē vtilitatē allegat cōsolatorie sue reuerfiois. secūdu est ibi: In domo p̄ris mei: terciū ibi: si quo minus: q̄rtū ibi: et si abiero etc. In p̄mo horū dicit duo: cōfortacōnē et id qd accipitur in cōfortacōe: dicit ego: Et ait discipul̄ suis: quos vt semē futuē eccl̄ie p̄cipue cōfortari oportebat qz aliter tota eccl̄ia fuisset desolata. **Ysa. p̄.** Nisi dō. ex. re. n. semen sicut Sodoma fuisset? et quasi gomorre filies eē? **Nō** turbet cor v̄m neqz formidet: duo sūt in corde scz intellectus et affectus. p̄pter intellectū dicit nō turbet. p̄pter affectū dicit neqz formidet. Turbat enī id qd obtenebrat vt nō possit videre quid agat et hoc est quando dubietas lumē intellectus agētis obnubilat ut nō possit i eo lumē clarū veritatis videre. **Luc. xxiiij.** Quid turbati estis et cogitacōes ascēdunt in corda v̄ra. **Hec** autē turbacō serenitatis cordis eorum causabatur ex recordacōe subtractōis dulcissime presencie x̄pi cor pal. **Job. xxiiij.** A facie ei? turbatus sū et cōsiderās eū timore sollicito. Magna enī fuit causa turbacōis qn̄ videbāt qd a tā impijs tam pius et iustus dñs occūbere debuit. **p̄ubi. xxv.** Fōs turbat?

pede et venā corrupta iust? cadēs corā impio: **Neqz** formidet: Formido ē affectus trepidacō q̄ inducit virū trepidacōez et tremorez. **Ysaie. xxi.** Corruī cū audirez turbat? sum cū videre emarcuit cor meū tenebre obstupescerūt me hęc enī om̄ia faciūt in hōie formido p̄s. **Timor** et tremor venerūt sup me et stexerūt me tenebre. **Hic** ergo turbati et formidātes a terrore recessus dñi ab eis: ecōtra dicit dñs. **Nō** turbet cor v̄m q̄tum ad intellectū ne tenebrez ad vidēdam fidei veritatē neqz formidet q̄tum ad dimittendū fidei cōstanciam. **p̄ubi. xiiij.** Nō tristabit iustū quicqd ei acciderit. **p̄ubi. xxviiij.** Iustus q̄si leo et fides absqz terrore erit. Dicit autē. **Nō** turbet cor: qz corde cōstante totū corpus cōstans erit hoc ē enī p̄ncipiū vite et motus et sensus et om̄ aliorū et ideo in illo ē totū. **p̄ubi. iiij.** **Qm̄** custodia custodi cor tuū: q̄a ab. i. vi. p̄cedit. **Cōtra** duplicē autē morbū cordis. vnā p̄ponit medicinā dicens (creditis in deū etc). **Duo** enī dicit quoz vnū cōsequens est ex alio primū ē qd dicit **Creditis** in deū p̄ assensū fidei quē in deū vos cōfortatē habetis. **Cōsequēs** est ut in me credatis. qz ego sūz deus et hoc ē (et in me credite). **Et** ideo ē sicut dico vob̄. q̄a vtilitas magna ē vob̄ et om̄ibz fidelibz ex trāfitu meo pueniet. **Fides** enī in

patre omnipotentem conformat. **F**ides in me omnem veritatem omnia premissa verificat et ideo turbationes pellite et ad veritatem meam cor serenate. credentes autem in deum patrem omnipotentem formidinem peccati et in potentia virtutis eius corde forti state. **Epl. vi. Confortamini in domino et in potentia virtutis.** **I**n domo patris mei mansiones multe sunt. **T**angit hic rationes confortationis ex utilitate sui transitus quod quibus ab eterno in domo patris receptacula beatorum sunt distincta et per predestinationem communi tamen ut beati intrent in eam sine impedimento remoueri oportet impedimenta et offensa cula per christi sanguinem. **C**herubim enim et flammeum gladium atque versatilem collocavit dominus ad custodiendam viam ligni vite que per sanguinem oportet remoueri et hoc est quod dicit **Bene dico quod cor non fornicet quia in domo patris mei que receptaculum est commune omnium beatorum. ps. Domine dilexi decorem domus tue etc. Baruch. iij. O israel quoniam magna est domus dei et locus habitacionis eius. ps. Beati qui habitant in domo tua domine in seculum seculi. lau. te. Mansiones multe sunt: quia secundum differentias meritum sunt et distinctiones primorum et ille sunt mansiones in quibus requiescunt beati fideles ita quod non cadit in eis turbatio mundi. ps. Proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione**

linguarum. **I**ste mansiones sunt ex cubie fidelium sunt absconditiones diuinorum secretorum sunt pulchritudines diuinorum luminum sunt ordines angelorum deo assistentium sunt protectiones victorum sunt promptuaria omnium voluptatum. **D**e excubijs dicit in psal. **Vox exultationis et salutis in tabernaculis iustorum.** **D**e absconditionibus similiter in psal. **Abscondes eos in abscondito faciei tue a contradictione linguarum.** **D**e pulchritudinibus dicit **Psalm. xxiiij. quoniam pulchra tabernacula tua iacob et tentoria tua israel.** **D**e ordinibus angelorum dicitur **Deut. xxxij. secundum aliam translationem. statuit terminos populorum iuxta numerum angelorum dei.** **D**e protectionibus securissimis victorum de mundo triumphantium in psal. **Quoniam dilecta tabernacula tua domine virtutum concupi. et desideria mea in atria domini. cor meum et carne. ex. etc.** **D**e promptuarijs iterum ps. **Promptuaria eorum plena erudantia ex hoc in illud. Ite inebriabuntur ab ubertate domus tue etc. ibi est sinus abrahe in requie beatorum pauperum ut paupertatis obliuiscantur.** **Luc. xvi. Factum est autem ut moreretur mendiculus et portaretur ab angelis in sinum abrahe ibi exultant sancti in gloria letabuntur in cubilibus suis ibi ei constituit deus lucidissimas mansiones in quibus requiescunt sanctorum anime sicut dicit in visione eius dicitur etc.**

ergo deor: mansionū vos confortz
 qz viam ad illuz sāguine meo p
 pabo. **(Si quo min?)** Altera ra
 cio est sumpta a sermōis sui veri
 tate in quē credunt qz in deū cre
 dunt. vñ dicit. si quo min?: hoc ē
 si aliquo min? essz q̄ dixi. vñ hā
 quā legit Cris. habz. **Si autem**
 non: hoc ē si nō essz sicut dixi vob
 tunc p certo **(dixissem vobis)** si
 aut amicus. **Rollē** em̄ qz vitā illā
 pderetis nisi p dendo istā meliore
 inueniretis p. **Cor. xv.** **Si tātū**
 in hac vita sperātes simus in cri
 sto miserabiles sum? omnibus
 hominib?. nūc autē multo plus
 est in re q̄ ego dixerī vobis. **iiij.**
Re. x. **Probauī** qz media ps mi
 chi nūciata non fuerit maior ē sa
 piēcia qz opa tua q̄ rumor quem
 audiui in terra mea. **Dico** ergo: si
 quo min? esset dixissem vobis: si
 delibus fidelit annūciassē **(qz**
vado) p mortem (pare vobis lo
ā) tam pulchz qz delectabilē. q̄
 uis em̄ mansiones iā sint in domo
 q̄tum ad p̄destinacōez eternam
 tamē qz a me qz a vobis oportz eas
 pare. **A me** quidē p opus redēp
 cōis quo remouētur obstacū
 qz a vobis p merita quib? merea
 mīni b̄titudis p̄mia. sic ego: va
 to: vtiliter: vobis p̄ae loā: **Isa**
ie. xlix. **Angust⁹** est michi locus
 fac spaciū vt habitē. qz p̄dm
 loā facit angustū ad intrādum
 qz hoc nō potuit fieri nisi p xpm.

iiij. Re. vi. **Ecce** locus in quo ha
 bitam? coram te angustus ē nob
 eam? vsqz ad iordanē qz tollent
 singuli materias singulas qz edi
 ficem? nobis loā ad habitādū
 qz in hoc signat p̄paracio qua sin
 guli sibi p̄parant mansiones p bo
 norū meritorū opacōem. sic ergo
 nō turbemini neqz formidetis i
 dictis meis qz vera sūt qz si min?
 essz q̄ qz p mortem vobis etnas
 prepo mansiones ego fidelit dixis
 sem vobis. **(Et si abiero)** **Ecce** q̄
 to inducit sermōez cōsolatorū
 ex sui ad mansionē comitatu qz i
 mansiōe b̄titudinis societate et
 ido dicit tria: p̄cessionē sui ad lo
 ā p̄pacōem. aduentum siue redi
 tū ad nostri assumptōez qz sui no
 biscū in b̄titudine p̄petuam soci
 etatē. dicit ergo: qz si abiero a v
 bis: p p̄nciam corpalem p mor
 tē. **Heb. ix.** **Nō** in manufca scā
 introiuit ihs s̄ in ipsū celum vt
 appareat nūc vultui dei p nobis
Heb. vi. **Ad interiora** velamis
 p̄cursor introiuit ihs pontifex fa
 ctus in eternuz si ergo sic abiero
(qz p̄parauero vob loā) p impe
 dimētōz qz obstaculoz remo cō
 nem qz p̄cū solucōem sicut dixi?
 sic enim supna iherlīm edificatur
 vt ciuitas p mansiones beatorū
 ps. **Iherlīm** q̄ edificat vt ciuitas
 q̄c. **Illuc** em̄ ascenderunt tribus
 tribus dñi. qz tribus di habitāt
 in mansionibus dei. p̄pter h̄ petr?

Vides in lumine traſfiguracōnis
iſtas beatorū māſiones et ōmibz
delectamentis mundi exutus in
iſtis pmanere deſiderabat **Ma**
thxi-xvii. Luc-ix-dicens Bonuz
eſt nos hic eſſe ſi vis faciamus
hic tria tabernacula-tibi vnum
moſi vnum et helpe vnum **Pi** er
go talem locum vobis p̄pauero
p̄ mortis precium (iterū veniam)
tempore reſurrectiōis et tempore
mortis ſingulorū veſtrū et tempore
extreme diſcuſſionis **Abba-ij.**
Pi morā fecerit expecta eū quia
venies veniet et non tardabit (et
accipiam vos ad me ipſuz) ita q̄
ego ipſe educam vos de mundo.
Et hoc ſignatum eſt Gen-xxiiij.
vbi dicit q̄ yſaac introduxit re
becca in tabernaculuz ſare et acce
pit eam vxorē et intētū dilexit eā
vt dolorem qui ex morte matris
acciderat temperaret. yſaac ei cri
ſtus. rebecca ecclā p̄mitiua. tab
naculuz domū eterna. ſara quoq̄
ſynagoga p̄mo erat ad habitā
dū exhibita et poſtea ecclāe data
q̄ vxor in vno ſpiritu diuicta a di
filio accipit et p̄ ſynagoga dili
git **Ecclā** iſtud ſignatū eſt **Gen-xl**
iiij. vbi dixit ioſeph de fr̄ibus ſu
is **Introduc viros domū et iſtruo**
diuiniū iā meū comesturi ſūt me
ridie **Et Exodi-xv.** **Introduces**
eos et plantabis in mōte heredi
tatis tue firmiſſimo habitaculo
tuo qd̄ operatus eſ dñe. ſic ergo

accipiam vos ad me ipſū (vt vbi
ego ſū) in lumine beatitudinis (et
vos ſitis) **Ecce** p̄petua xp̄i ſocie
tas **Apoc-xxi.** **Ecce** tabernaculuz
dei cū hominibz et habitabo cū eis
et ipſi populuz eius erūt et ipſe deus
cū eis erit eorū deus **Eze-vlf.** **No**
men citatis ex die illa et deinceps
dñs ibidē **Tūc** fiet id qd̄ dicit **Act-**
xvii. **In** ipſo viuim? mo. et ſum?
Jo-xij. **Vbi** ego ſū illic et miſter
me? erit (Et q̄ ego vado vos ſci
tis) hic oñdit confortacōez et ſo
lacōem diſcipulorū p̄ vie ad bea
titudinē certitudinē. quipſe eſt
via eorū ad beatitudinis māſiones
Diuidit autē hec ps in duas q̄z
p̄ma certam p̄ponit eē viā **In** ſe
cūda de via obiectā ſibi remouit
dubitacōez. dicit ergo: **Quo** ego
vado vos ſcitis: qz qdā vie certi
tudo eſt p̄ certū terminū iō illā pre
mit tit dices: q̄ ego vado vos ſci
tis: p̄ vtutes ōm̄ opoz et paſſio
nes et intēcōnū ad prēm vt obie
ctū et cauſā beatitudinis in māſioni
bz ſingulorū **Jo-xvi.** vado ad eū
q̄ miſit me et nemo ex vobz intro
gat me q̄ vadis **Ita** enī eſt clar?
reſuſ me? qz nemo interrogās
dubitabit ſcientibz? cū diſ abſqz
dubitacōe qz ad patrem et ad lo
cum beatitudinis vado **Jo-iiij.** **Ne**
mo aſcēdit in celū niſi q̄ deſcēdit
de celo filius hominis qui eſt in
celo **Et hoc** ſignat **Act-p.** vbi di
citur. vidētibz illis eleuatus eſt

quod enim omnibus patuit cunctis vi-
dentibus est impletum (et viam sci-
tis) quod ego sum ostium et via sicut
Iob. x. dicitur Non est alia via ad
beatitudinem nisi ego in sacramentis
que perfecta et verbis que docui et ex-
emplis que prebui et miraculis quibus
omnia confirmavi Iob. x. Per me
si quis introierit saluabitur et egre-
dietur et egredietur et pascua inue-
niet Prouerb. iij. Semita iusti
quasi lux splendens et crescentes usque
in perfectum die. Ma. xxvi. Semi-
ta iusti recta est callis iusti ad am-
bulandum Et ibidem In semita iu-
dicioz tuoz sustinui te. sic er-
goviā scitis (Dicit ei thomas) hinc
incipit secundum in quo remouet
dubitaciones sibi de certitudine vie
obiectas. sunt autem due quarum
vna oritur ex alia. vna quidem
thome et alia philippi. Illa que est
thome est duplex secundum duplicem vie
certitudinem a christo descriptam. De-
scribit enim viam per certitudinem
termini quoniam dixit quo vado vos sci-
tis. describit terminum vie per tra-
situs quoniam dixit: via scitis. Et hijs
duobus thomas duplicem opponit
dubitacionem et habet duas partes.
primo proponitur dubitacio et secun-
do ad dubitacionis oppositum christi illu-
minacio. dicit ergo: dicit ei thomas:
cui competat hoc est quod didicimus siue
dubi dicebat. quod etiam postquam cri-
stus se viam per passionis sacramen-
tu pauca et beatitudinem resurrecti

omni attingeat adhuc dubitabat
Iob. xx. Nisi videro in manibus
eius figuram clauorum et mittam ma-
num meam in latus eius non credam
Hec tamen dubitacio dispensato-
ria fuit. quod nobis profuit ad maio-
rem vie distinctionem (domine) que
dominum profitemur eisdem se debere obe-
dire credit. Ps. Domine dominus noster
quod admirabile est nomen tuum in vni-
uersa terra (nescimus quo vadis)
directe negat quod christus vix esse dixe-
rat. Sed dicendum quod vterque vix
dixerat. christus ei dixerat quod se que via
enouerat. thomas autem negat. quod
licet christum nouerit tamen de christo se-
mencione vie dubitabat et quoniam si
autem quod nescit choruscum non oportet
quod noscat eum sub forma venien-
tis. sic ergo dicit: nescimus quo
vadis: quod licet sciamus quod ad pa-
tris beatitudinem vadis non tamen sci-
mus primum secundum rationem termini siue
finis vie tue et ideo: nescimus quo
vadis. Prouerb. xxx. Tria sunt
difficilia michi et quartum penitus
ignoro. via aquile in celo. viam
colubri supra petram. via nauis in
medio maris. via viri in adole-
scencia. via enim aquile in celo est
via filii dei secundum deitatem in celesti-
bus nobis preparandis. via colu-
bri supra petram est via christi secundum quod
est dei sapientia supra solidum verita-
tis doctrine divinarum secretorum. via
nauis in medio maris est via hu-
manitatis christi in amaritudine

mundi nos ad ficū et solidū et
mitatis portās. **V**ia viri pfecti in
gracia et sapia in adulescentia est
via cristi carnez assumtis ex ado
lescentula virgie Et de hijs vñs
queritur a sanctis. ps. Vestigia
tua nō cognoscent (Et quō pos
sumus viā scire?) qz via scit et q
ritu p terminū et finē ad quē du
cit Job. iij. Nescitis vñ veniat
aut quo vadat Job. xxvii. Se
mitā ignoravit avis nec intuit?
est oculos vulturis Avis ei xps
est cui? semita carnalib? ignora
ta est **V**ultur etiā xps est qz vul
tur a volendo dicit eo qz esca scu
piscat et longe papit et hui? oau
los quib? vias suas dirigit car
nales nō intuentur Baruch. iij.
Viā discipline ignorauerūt neqz
intellexerūt semitas ei? Et ibidē
viā sapie nesciuerūt nec amēorati
sūt semitas ei? (Dicit ei ihs) Ec
ce illūinatio dubitacōis. dicit at
tria. vie certificacōez. certificacō
nis pbacōez et ctam termini vie
demonstracōez Dicit ergo (ego sū
via veritas et vita) **I**n via tria sūt
p q cognoscit et determinat scz tñ
fitus qui debz eē tritus et reditu
to qua sine errore deuiandi itine
rantes deducit et termin? quē at
tingit et illa est bonavia. Et quo
ad ista tria dicit xpus tria de se.
Ego sum via: qua p me vt tritū
exemplum virtutum transitur:
Ego sum veritas: i doctrina in q

nunq̄ deuiatur: **E**go sum vita: q̄
ad deitatem in qua quicūqz per
me venit in sempiternum viuet
et hoc intendit hm litterā. De pri
mo dicit Rō. v. Per ipsum acces
sum habemus ad patrē **M**atth.
vij. Arta est via que ducit ad vi
tam et pauci sunt qui inueniunt
eam **B**aruch. iij. Si in via dei
ambulasses habitasses vtqz in
pace sup terram **P**rouerb. x. via
vite custodienti disciplinam **D**e
veritate autē dicitur i psal. Que
procedunt de labijs meis non fa
ciam irrita. ij. **C**orinth. p. Non
est in illo est et non. h est in illo ē
quotquot em pmissiones dei sūt
in illo est ideo et p ipsum amen
deo ad gloriam nostram Amen
autē idem est qz veritas **A**poē. iij.
Hec dicit amen testis fidelis et
verus qui est principuz omnis
creature dei. **D**e vita autem dicit
tur **D**eut. xxx. Ipse est vita tua
et longitudo dierum tuoz **J**oh.
x. Ego veni vt vitam habeant et
abundācius habeāt. **J**oh. p. In
ipso erat vita et vita erat lux hōz
h ergo ē expōsicō hral. iuenuit at
et alie scōz doctoz expōsicōes ac
comodate et bone **A**ug. ego sum
via q̄rētib? veritas iuuenētib? et
vita sū morte puuenētib? adhuc
at **A**ug. ego sū via n̄ errās q̄rētī
b? ps. Errauerūt i inuio et n̄ i via
veritas non fallens iuuenētib?
ps. Fidel dñi i oib? vrb̄ suis vita

in x̄ficiēns p̄ueniētib? **Lu-x**-ma
 ria optima p̄tem elegit q̄ nō au
 feretur ab ea **Adhuc** autē Ego
 sum: via: ducēs **Prover-iii**- ad
 ducā te p̄ semitas eq̄tatis q̄s cū
 ingressus fueris nō artabuntur
 gressus tui et curreēs nō habebis
 offendiculū: veritas: lucēs ad in
 grediendū **Mala-vlt**- **Vobis** ti
 mētib? nomē meū oriet sol iusti
 cie et sanitas in p̄mis eius: vita:
 pascens **Joh-x**- **In**gredietur et
 egrediet et pascua inueniet: ego
 sum via: in exemplo **Jo-xiii**- Exē
 plum dedi vobis et veritas: in p̄
 misso. p̄s. **Que** p̄cedūt de labijs
 meis n̄ faciā irrita: vita: in p̄mio
Rō-vi- **St**upēdia p̄cti mors gra
 dia autē dei vita eterna. **Di**uis
 vie determinatōez ponit cū s̄biū
 git (**Nēo** v̄it ad patrē) ad quē
 ones p̄ aliquā viam venire intē
 dunt (nisi p̄ me) ducentē sic via
 ducit q̄ nec ad cognitiōez p̄ris
 venit nisi p̄ me **Joh-p**- **Vi**nge
 tus qui est in sinu p̄ris ip̄e enar
 raui **Math-xi**- **N**emo nouit pa
 trē nisi fili? et cū voluerit fili? re
 uelare. similis ad p̄rē remūerā
 tē in vita nēo venit nisi p̄ me et si
 aut dicit **Joh-x**- **E**go et pat̄ vnū
 sum? et per id qd̄ est in me via et
 visibile venit ad vitam d̄naz q̄
 est in deitate p̄ris et mea **Deb-x**-
Habentes itaq̄ fr̄es fiduciaz in
 introitu scōz in sanguie xp̄i quā
 m̄cauit nobis viā nouā et viuē

tē p̄ velamē. i. p̄ carnem suā et sa
 cerdotē magnū sup̄ domū dei ac
 cedam? vero corde in plenitudine
 fidei (**Si** cognouissetis me) hic
 dat certaz terminū vie demōstra
 tiōne dices: si cognouissetis me:
 s̄m deitate in opib? et modo ope
 rū meoz facile cognoscē possētis
 (et p̄rē meū) qui vnū in deitate
 meuz est (cognouissetis vtiq̄z)
 qz opa nostra indiuisa sūt. sicut
 indiuisa ē virtus et s̄ba qua opa
 mur **Joh-v**- **Pat** me? vsq̄z mō
 opatur et ego operor **Item-xiiii**-
Pater in me manens et ipse facit
 opa **Joh** qz filius manifestat pa
 trē dicit **Deb-p**- **Q**ui cū sit splē
 dor glorie et figura substācie ei?
Sap-vij- **C**andor lucis eterne et
 speculū sine macula dei maiesta
 tis et emanatio quedā omnipoten
 tis dei siucera et ideo nichil inq̄na
 tum incurrit in illā. **C**andor em̄ ē
 lucis eterne et speculū sine macu
 la dei maiestatis et ymago bonita
 tis illi? et ideo p̄ ip̄m pater cog
 noscit qz per ydemptitatē eēcie
 vnū ē seū (**Et** amodo cognosce
 tis euz) accepto sp̄s̄sancto q̄ r̄ue
 labit vobis om̄ia q̄ dixi vob̄ **Jo**-
xvi- **C**um venerit p̄clitus quē
 ego mittā vobis a p̄rē ille v̄s̄ do
 cebit om̄ia et fug. v. o. q. di. v.
Statim em̄ qz carnali affectu de
 posito accipietis sp̄s̄sanctū. **I**n
 spiritu autē factō om̄ia ista que
 mō nō intelligitis cognoscetis.

p̄. Cor. xiiij. Cū ueniret qđ p̄ficiē
euaquabit qđ ex pte est. ij. Cor.
iij. Non ōnes reuelata facie glaz
dm̄ specularantes in eandē ymagi
nem transformamur a claritate
in claritatē tā p̄ a dm̄ spiritu (a
uidistis eū) qz me uiso fm̄ cog
nitōem datatis. Vidistis in eadē
uisione prēm̄ sicut de duobz? ōni
no similibz? dicit. Si vnū istorū
duoz uidisti: uidisti a alterū a
vnū? uidetur i altero. qz vtriusqz
est vna sba a vna uirtus a vnā
operacō que uidet esse in opere a
fm̄ relacōem vnus est in intelle
ctu alterius. Gen. xxxij. Vidi do
minū facie ad faciem a sal-fa-est
ani-mea. (Dicit ei philipp?) hic
incipit philippi dubitacō q̄ ori
tur ex p̄cedētē. Dixit em̄ xp̄s in
solucōe p̄cedentis q̄stionis ubi
xp̄s terminū uie se demōstrauit
Qz si cognoscerēt xp̄m cognosce
rent a prēm̄. Ideo philipp? ques
iuit de prē sub racōe patris q̄ p̄r
sibi ōnderetur. Hec autē dubita
cō duas habz ptes scz peticōne
philippi a illuminacōem dm̄. pe
ticō autē philippi duo cōtinet.
vnū quidē qđ desiderabat. alter
autē est p̄fessio que hic suffici
ebat. Dicit ergo (dñe ostēde no
bis prēm̄) Ac si dicat ex quo di
cis prēm̄ esse eū ad quē uadis a
in quo est termin? nrē b̄itudis.
(a sufficiat nobis) Ac si dicat n̄l
ultra querim? ij. Cor. iij. Suf

ficiēcia nrā ex deo est. p̄. Cor. xvi.
Erit deus ōnia in ōmbz? a hoc di
xit philipp? qz patrem in racōe
pr̄is non cognouit q̄uis cogno
uit deum in racōe dei a p̄ opera cri
stum deum eē cognouit. philip
pus em̄ sicut in p̄cedentibus dixi
mus rudis fuit a licz cognouit
deum in racōe dei. tamē nō cogno
uit sub distinctōe p̄sonaz a ido
indigebat illuminacōe amplio
ri a illaz sicut pius doctor exhibz
sibi xp̄s. unde subditur (dicit ei
ih̄s) ad illuminacōez sue dubita
cōis: Tanto tēpe ac dicit autēz
hic q̄tuor philippi redargucōez
philippi illuminacōnez a ex illu
minacōe iteratā nō intelligentis
redargucōem a illuminacōis ra
cōem. Dicit ergo arguēdo philip
pū (Tanto tēpe uobiscuz sū) ōn
dens uobis meā a pr̄is opacōez
a uirtutē a substācia (a) p̄ illa (n̄
cognouistis me) Ac si dicat h̄ mi
rū est valde qz qui uidz me uidz
a prēm̄ meū sicut iā atē didiz e
Et ideo mirū est qz hoc todens a
me auditū nō cognouistis. Cau
sa autē hui? qz tanto tempe p̄se
cte nō cognouit eū tāgit Lu. xii
ij. Oculi eoz tenebātur ne eū cog
noscerēt. id autē q̄ tenebant fuit
uelamē carnis a infirmitatis q̄
semper cogitare a dubitare cogē
bantur. qz a si petr? aliquē etiam
p̄ se confitebatur a pro alijs di
cens. Tu es xp̄us filius dei uiu.

Matth. xvi. tamē itez ppter infirmitatē carnis r̄sorbebat ad fidī modicitatē. **Et** ppter illam carnis assumptā infirmitatē semp patre meliorē filio credebat. et ideo ut dicit **Glō.** Nec filius p̄f̄e cognouerūt qz in dei natura fili⁹ est equalis p̄ri. et ideo qui p̄rem filio meliorē credit nec filiū cognouit eē filium p̄ naturā. s̄ abrahāz p̄fecte agnouit de quo dicit **Gen. xvij.** tres vidi et unū adorauī. s̄ qz hoc exp̄ssi⁹ oñsum est philippo q̄ abrahā et ideo est replensio ne dign⁹ qz non cognouit. **(Philippe qui videt me)** p̄ opera eē deum **(videt et p̄rem)** qz deus incōicabile ē nomē et deitatis natura n̄li nisi vni s̄m s̄bam ueniēs et iō qui cognouit deitātē in filio cognouit eam in p̄re. qz pater et fili⁹ unū sunt in natura sic dictū est et notatū sup̄ius supra. vij. capi. s̄ autē visio est ex reflectōe intellec̄t⁹ sup̄ sensū. qz sensui patebat opera intellect⁹ ex equalitatibus et quātitatib⁹ et modis op̄ez distribuebat in ip̄so vtutē dīnaz. **Et** cū vtus infinita nō possit ali cui cōicari creature. p̄ hoc oñdit q̄ in ip̄o erat in potēcia dīna et s̄stantia dīna. **In** hoc autē q̄ missus est et om̄is missus ab aliquo mittit et sic mittētis intelligitur p̄sona et tamē natura mittētis n̄ pot̄ eē in missio nisi per generacōnē intelligit q̄ mittēs ē pater et

ista est cōsequētia ex cōtēxione sermōnis q̄ videt filium discreta cōgnicōne videt et p̄rem **Joh. viij.** Si me sciretis et patrem meum forsitā sciretis. **Aliter** autē visione corporali pater videri nō pot̄ vn̄ p̄. **Tibi. vlt.** Quē null⁹ hom̄ vidit s̄ nec videre pot̄ **Exod. xxxij. ij.** Nō videbit me homo et viuet. **(quō tu dicis.)** Tu inq̄ electus ap̄ls tot doctrinis imbutus tot miraculis cōfirmatus tot reuelacōnib⁹ illuminatus cū sis vn⁹ de illis de quib⁹ dixi. **Matth. xij. vobis** datū est nosse misteruz regni dei tu ergo talis quō dicis hoc est dicere poteris. **(Oñde nob̄ patre)** cū to cōs tibi pater in demōstracōnib⁹ op̄ez ostensus sit **Joh. xvij.** Pater manifestauī nomen tuū hominib⁹ quos dedisti michi. **Si** at̄ putat q̄ ad sēsū p̄ demōstrabilis sit: erras. qz sup̄r q̄to dictū **S̄p̄s** est de⁹ et q̄ ad. e. et cognoscūt in sp̄u et veritate oportet adorare et cognoscere **Joh. vi.** Neqz specīe eius vnq̄ vidistis neqz sermonē ei⁹ vnq̄ audistis **Ysa. iij.** Quā ymaginē ponetis michi. **(Non credis qz ego)** ac si dicat si nō credis. hoc mirum ē: qz ego **(in patre)** sic vnus nature accepte a p̄re sū in p̄re **(et p̄ in me ē)** sicut auctor dīne genealogis michi suā naturā cōicans **Et** sic soluit obiectō quā quidā obiciūt qz dicūt si filius ē in p̄re

et pater est in filio ergo filius est in seipso
et hoc non est intelligibile quod aliquid
sit in seipso sic dicit philosophus. Patet ei
quod hoc non sequitur quod licet una et indi-
uisa natura sit per quam filius est in
patre et pater in filio. tam modo huiusmodi
naturam illam hinc rationem intelligendi
non est idem filius est in patre est per mo-
dum naturam illam a patre recipiens et
pater est in filio per modum naturam illam
per fluxum concantis et ideo non sequitur quod
filius sit in seipso propter hoc quod est in patre
quod est in filio. quia tunc sequitur quod fili-
us naturam illam accipit a seipso quod
est heresis illorum quod dicebant quod idem
generat seipsum quod dicebat ab-
bas Joachym in libello quod in fili-
o fuit ordinatus. **Jo. xi.** Ut cogno-
scatis et credatis quia ego in patre et
pater in me est. **Jo. i. p.** In principio
erat verbum. hoc est sic supra expositum
est quod filius est in patre per indram sub-
stantiam (verba quae loquitur). Illuminatio
mens phibite ponit hoc perfectam rationem
dicens. verba quae loquitur que tantum habent
effectum quod quicquid dico statim fit quod
non convenit nisi verbis dei (vobis)
adveram utilitatem expressa et a vobis
audita per. Audiunt verba mea et.
(A meipso non loquitur) private quia sic
effectum non habent (pater autem in me ma-
nens) per substantiam (ipse) ut auctor (fa-
cit opera) in me sic est indivisa
natura. ita indivisa est operatio. **Jo. v.**
Opera quae ego facio in nomine patris mei
ipsa sunt quae testimonium prohibet de
me. Et per opera patris virtus et con-

cia et sic potestis in operibus videre
patrem (non creditis) quasi dicant tu
non loqueris tui pro te. sed pro omnibus
aliis (quia ego in patre et pater in me
est) quasi dicat mirum est. si hoc potest
totam tantam operam visam non creditis per.
Jo. v. Tres sunt qui testimonium
dant in caelo: pater. verbum et spiritus san-
ctus et hi tres unum sunt. **Jo. xvij.**
Sicut tu pater in me et ego in te et
ipsi in nobis unum sunt. (Alioquin) sup-
ple. Si non simpliciter creditis sine
alio inducente vos ad fidem (propter
opera ipsa credite) quia illa vos suf-
ficienter ad fidem inducunt. Ad intel-
lectum istorum et omnium eorum quae supra. v.
et viij. et x. et de ista doctrina dicta
sunt opera intelligere quod nulla sapientia et
nulla scientia est causa entis nisi sola
sapientia et scientia divina. Ita scilicet quod sit
causa entis universaliter et quicumque
ostendit quod sua scientia est causa entis uni-
versaliter ubi quicumque vult quicumque vult:
ille sufficienter ostendit se esse deum.
Omnis enim humana scientia causatur ab en-
te et ideo non potest esse causa entis. Con-
stat autem quod sapientia et scientia manife-
statur in verbis. quia sic dicit Damascenus.
verbum est angelus intelligentiae
et ideo quod verbum est causa entis hoc a
sapientia et scientia a qua procedit. Verbum
autem christi ubi quicumque voluit fuit causa en-
tis in omnibus creaturis. ego processit
a sapientia et scientia quae prima semper
causa entis est fuit et erit ego ipse
deus fuit. Et ideo dixit **Jo. p.** Mea
doctrina non est mea sed est quae misit me

Et hic dicit q̄ verba efficiūt ope-
ra que enca creata mutāt a cōsti-
tuūt a ideo verbū esse in potesta-
te. **Matth. vij.** loq̄batur sicut po-
testate habēs. Et sic intellūs ser-
mo lōis istius de nccitate conclu-
dit id q̄ dōminus oñdit. Et con-
fuitur p̄fecte heresis arriana. q̄
p̄temptatē substantie in patre
a filio eē denegauit. Attēden dū
etiā est q̄ philippus sic dicit glo-
sa nō adhuc p̄fectus in fide nō i-
tellexit filiū omnino simile patri.
Et q̄ hoc q̄uis nō eēt mirū quia
adhuc plene nō fuit illuminat⁹
tū q̄ v̄gebat aliquñtulū ad arri-
anā hēsim ideo x̄ps vt detestans
heresim futurā c̄tra philippū for-
titer a dure fuit inuectus. (**Amē**
amen dico vobis) **Hic** tercō p̄fē-
de oñdit fidei p̄tatez a p̄tatis cau-
sam illi? ibi: q̄ ego ad patrē va-
do: In p̄mo horū tria dicit. s. ser-
monis dicēdi cōfirmacōnem. Fi-
dei in p̄tate demōstracōnem a de-
mōstracōnis q̄ntitatez. De p̄mo
dicit: **Amē amē dico vobis:** Du-
plicia vtens cōfirmacōne. q̄ fides
ē supra racōnem hōinis in via. si-
cut dicit richardus a infra intel-
ligenciā veritatis in patria. a sic
ex p̄te etiā indiget cōfirmacōne.
Job. iij. vacillātes cōfirmauerūt
sermones tui a genua debilia ro-
bāsti. **Rō. iij.** Confirmatus est
fide plenissimē sciens. q̄ quecumq̄
promisit ei deus potens ē facere.

(Qui credit in me) hoc ē fidei de-
uocōne assencēs mee veritati ten-
dit in me. **Joh. vij.** Qui credit i-
me sicut dicit scriptura. flumina
de ventre eius fluēt aque viue. h̄
autem dixit de spū quē accepturi
erāt credētes in eū. Spūs autez
deus acceptus mirabiliū opator
ē a hoc ē (**Opa q̄ ego facio a ipse
faciet**) hoc ē eundez spū h̄ abe-
bit ad opandum que ego facio.
a ip̄e faciet ea q̄ciens vtile iudica-
bit. **Mar. vi.** Diḡ eos q̄ in me
credūt hec sequēt. In noie meo
demonia eicient linguis loq̄ntur
nouis serpētes tollent a si. m. q.
b. n. e. n. **Mich. iij.** Dabo p̄digia
in celo surfū a signa in terra deoz
sū. **Heb. ij.** Ab h̄is q̄ audierūt
in nos cōfirmata ē contestate deo
signis a portētis a varijs virtu-
tibus a spūssancti distribucōni-
bus s̄m suā volūtatez. Sed hic
q̄ritur vtrū hoc intelligitur de dei
demōstracōne fidei formate vel in
formis. Videtur q̄ nō p̄mo mō
q̄ multi fecerūt signa q̄ non ha-
buerūt nisi fidē informē sicut ha-
betur **Matth. vij.** Rōne in nomi-
ne tuo p̄phauimus. a in nomine
tuo demonia eiecimus. a ego cōfi-
teloz illis q̄ nunq̄ noui eos. Si
autē de fide informi intelligit. h̄
videt in cōueniēs. q̄ p̄ illā nō in-
habitat spūssanctus in nobis cū
tamē ipse sit mirabiliū opator si-
cut sup̄ dixim⁹. Ad hoc dicēdū

quod in veritate intelligit de fide for-
ta non mortua per quam mirabilium
operator inhabitat **Ad hunc autem quod obi-**
cit de malis fidei in formam habitibus?
et miracula faciendis? **De quod isti non**
in spiritu eos inhabitare signa faciunt. sed in
spiritu inhabitare ecclesiam? scilicet mir-
acula illa ostendunt sic dicit Gregorius.
Et in ecclesia fidei edificat sed ex fide de-
us nunquam facit miraculum ut dicit Au-
gustinus. et ideo pontifices hereticorum nunquam
aliquid miraculum fecerunt Et si obia-
tur quod antequam quod ex fidei erit mira-
cula faciet. deo sic dicit. Thessalonicorum. ij.
Quod veniet in signis medicamentis. signa
autem medicamentis non sunt simpliciter si-
gna. sic nec operationes maleficorum
vera signa sunt ut dicit Augustinus. Si autem
querit quare modo credentes in christum signa
non faciunt. deo quod nec christus omnino tempore fe-
cit sic ipse dicit Lucam. iij. Multa le-
prosi fuerunt in diebus helizae prophete
et nemo ex illis curat? et non naama sy-
rus. Digressio ei non fuit nisi ordinata sa-
pia divina ad edificationem fidei. ut
vel per se scilicet vel ecclesie demonstre-
tur. et quoniam hoc tempus de pervident tunc
signa fuerunt et ideo signa dicuntur quod non sunt
scilicet scilicet causa sed indicia. et ideo quoniam de-
vult indicare scilicet tunc fuerunt et non
in alio tempore et ideo fiebant tunc et modo fi-
unt et spiritus sanctus. Crebra tamen fiebant in
pernitia ecclesie quam modo quod tunc magis
fuerunt necessaria ut scilicet demonstr-
ret quam modo. et hoc est quod dicitur. (et maiora
horum faciet) Videt autem hoc ipsum falsum
quod non legitur aliquis sanctus maius vel equum

magnum fecisse sic fuit suscitatio la-
zarum mortui facti et putrefacti. sed ad
hoc deo quod apostoli non maiora fecerunt in qua-
ritate operis. sed in quodam modo faciendi
quod christus vel tactu vel verbo vel voluntate
vel quod ipse vel aliquid eius tangebatur
et sic miracula fecit. **Petrus autem quod vi-**
cam eius fuit ad umbram suam mira-
cula profecit. Actum. ij. ut veniente pe-
tro saltim umbram illius obumbraret que
quam illorum et liberaret ab infirmitati-
bis suis et hoc est quod dicitur. et maiora ho-
rum faciet quod ad modum operandi. pro-
ptate scilicet clavis et quod ad virtutem sana-
di a peccato nullum unquam christus sequi potuit
in miraculando sic in ambiguitate est
ostensum. quod ergo ad modum quod predictum est
dicitur. et maiora horum faciet. Io. v.
Et maiora hijs de. et o. ut. v. mi-
re. (quod ego ad presertim vado) ecce causa
maiora faciendi et dicitur facta. scilicet in fide
exaltationem et in suffragium per orationem et
per in filio gloriosa declarationem et gli-
ficationem. Ex hijs tribus concludit in fi-
ne nominis sui glorificationem hoc tamen quod tunc
sequitur ex tribus permissis. Dicit ergo quod
ego non solum in me. sed et in cordibus ve-
stris: ad presertim vado: hoc est in equalitate
peris creditor esse in vobis. et hoc est fides per
scilicet quod offeret vobis in colloquio spirituali
et ideo dixit Io. vij. Non dum erat spi-
ritus datus? quod in hoc non est glorificationem tunc est
fides facta est sic gratia synapsis. ma-
th. xvij. et ideo tunc omnia potuit. un-
dixit. si habueritis si. si. g. sp. dice-
tis moti huic tollere et mittere in mare
et omniaabilia erunt vobis

Mar. ix. Nichil impossibile cre
 detur hinc est qd arguit mag
 dalenā **Joh. xx.** Noli me tangere
 nondū enim as. ad pa. m. **Exaltacō**
 em fidei mirabiliū impetrat opera
 cōem. p̄s. **Accedat homo ad cor**
 altū et exaltabitur de: vado ad
 pr̄s. **(Et qd cūq; petieritis pr̄s**
in noie meo hoc faciā) Petis ei
 pat̄ qd xpus faciet. dicit enim: qd cū
 q; nō em est de petibilib; etiā si
 bonū est qd petitur nisi sit de peti
 tentib; ad salutē. nō em in noie
 xpi hoc ē in notannie petis nisi nō
 xpi in petito exp̄mat. **Hoc autē**
 qd in fidei ad salutē petitur qd cri
 st; salutē opatur sicut qd ilis sal
 uator interpretatur **Matth. vij.** pe
 tite et accipietis q̄rite et inuicietis
 pulsate et aperiet vobis. p̄s. **Sic**
 bñdicā te in vita mea et in nomi
 ne tuo leuabo man; meas. **In no**
 mine enim xpi omnia impetrātur dū
 nota nomis xpi et in petente et in
 petito demonstrat. **Et hui; causa**
 dicit **Joh. xij.** pater amat filiū
 et omnia dedit ei in man; et iō vbi
 aiq; est nota filij in petēte et i pe
 tito illō statim facit fili; accepta a
 pr̄e ptate **Joh. xi.** Ego sciebā qd
 semp me audis **Web. v.** In om
 b; exauditus ē p̄ sua reuerencia
 (vt glorificet pat̄ in filio) hoc ē
 vt gloriosus appaēat in filio pa
 ter qm ipso omium bonorū dan
 torū nobis est autoritas **Jac. i.**
 Oē datū optimū et oīe donum p

factum desursū ē descendēs a pr̄e
 luminū et vñ dicit **Actu. iij.** De
 glorie glorificauit filiū suū ihesū
Gloriosus em apparet pr̄ i filio
 qm ad inuocacōez nomis eius o
 mnia cedit. qd tūc apparet qd oia
 q̄ fecit fili; ad gloriā p̄is p̄fecit
 et in nullo strari; fuit eide; **Ysa.**
xxi. Oēs gloriā dom; p̄is eius su
 spendā sup eum **Matth. v.** Glo
 ficient pr̄s vest; qui in celis est
Ex omib; ergo hīs q̄si cōcludēdo
 dicit **(Si qd petieritis pr̄em me**
um in nomie meo hoc faciā) **Ysa.**
lvij. Tūc inuocabis et dñs exau
 diet sc; qm nota nomis mei in te
 relucet et in petito **Isere. xxix.** In
 uocabitis me et ego exaudia vos
Johel. ij. Omnis q̄cūq; inuoca
 uerit nomē dñi saluus erit. sic er
 go oñditur potētia fidei p̄fecte et
 viue **(Si diligitis me)** **In capi**
tulo isto toto intēdit cōsolarī di
scipulos ne in fide p̄pter trāsitum
suū ab eis vacillet et hoc q̄dem fe
cit in p̄ncipio capituli. h; interpo
fitis pauca de illuminacōe dubi
orū fecerat quādam digressiōe
et illa digressiōe iam exp̄sita re
uertit ad p̄positū et oñdit iterūz
cōsolacōez. qd p̄ fidem opantem
tē p̄ dilectōez p̄fectum robur ac
cipiūt seq̄ndo xpm. Diuiditur at
hoc ps in duas ptes. In q̄z p̄ria
ostendit robur et cōsolacōez quā
accipiunt p̄ fidē opantē p̄ dilecti
onē. In secunda autem redit ad

principium quod intendit et ostendit quod ex
hoc dicit magna est vacillatio eius su-
am accipere confortationem ibi: **N**on tur-
betur cor vestrum neque formidetis: adhuc
propter hoc in duas dividit partes. in
quibus prima ostendit quod ex fide operante
per dilectionem ad sequendum christum confortati-
onis accipiunt. secundum quod una confortatio
est quod taliter credentibus manifestat seip-
sum et de hoc iudas dubitavit ideo in
secunda parte de hoc iude illuminat du-
bitationem ibi: dicit et iudas non il-
le scariothis: **A**dhuc propter hoc in
duas subdividit. In quibus prima dicit
confortationem eum quod habet fide per dilectio-
nem. In secunda autem ponit signum eius qui
taliter fide habet in ipso ibi: quod habet man-
data mea. **A**dhuc propter hoc habet
quatuor paragraphos. primo enim ponit
preceptum credenti in eum fide illa quod per
dilectionem operatur. secundo per actum
promittit consolationem ibi: **E**t ego ro-
gabo: tertio per suum reditum iterum pro-
mittit consolationem ibi: non relinqua-
m: quarto secretorum propter hoc promittit re-
velationem ibi: in illo ego die: dicit er-
go: si diligitis me: ac si dicat. di-
xi vobis quod si creditis in deum et in me
credite. hoc autem fieri non potest nisi per fide-
m quod per dilectionem operatur. si autem sic per di-
lectionem veritatis: diligitis me: di-
ligenti ei nihil est difficile. **Gen.** xix. vi-
debantur ei dies pauci per amorem
magis die quantumque ei laboriosi
fuerunt dies amor non sentit ergo cum per
habere dilectionis sit exhibitio operis
Caitas eius dicit gregorius magister opera-

tur si est. si autem renuit operari caritas
non est. ergo si diligitis me (manda-
ta mea servate) mandatum eius servate
quoniam opere impletur. **Jo.** p. hoc est cari-
tas ut abulem? secundum eius mandata.
Deu. xi. **A**ma deum tuum et obman-
eius atque iudicia. **Jo.** v. hoc est cari-
tas dei in vobis ut maneat eius austeritas
et mandata eius gratia non sunt. prima ei
maxima mandata ut dicit mattheus. xxiij.
Diliges dominum deum tuum ex toto corde
tuo et ex tota anima tua et ex tota mente tua
et proximum tuum sicut teipsum. hoc enim si
servantur lex impletur. **Rom.** xiiij. **P**lentu-
do legis est dilectio (et ego rogabo
patrem) ecce hic sic diligenti promitti-
tur consolatio ex dono spiritus sancti. **E**t di-
cuntur duo. scilicet descriptio spiritus con-
solationis et manifestatio sui ipsius non
mutuo sed eis qui accipiunt. describitur
autem per quatuor. scilicet per dante. per operacionem
per mansuetudinem. per naturam et per illuminacionem.
de dante autem duo inveniuntur. scilicet ipe-
tratione. hoc est quod dante datur et dante per
auctoritatem. dicit ergo: ego rogabo
ego quod deus secundum quod habet. quod secundum quod deus
ego deo et rogor cum patre. **Job.** xvij.
Nunc autem per eis rogo non per mundo ro-
go. sed hoc esse videtur quod dicitur. **Jo.** xvi.
non dico quod ego rogabo patrem pro vo-
bis. ipse enim pater amat vos. **A**d hoc
autem dicitur quod licet rogor pro nobis secundum quod
habet non tamen dicitur rogare ita quod pater fle-
dat patrem ad hoc quod faciat id quod
ex affectu propter facere non cogitavit. quod
pater ex affectu propter sic in filium creden-
tes diligit et hoc est quod dicitur.

Non dico q̄ ego rogabo patres
 de vobis: q̄ non est op̄ q̄ p̄ se
 patris est facere et ideo nō est cō-
 trarium. **Hic** ergo rogat eū q̄ ex
 affectu p̄prio patris est facere di-
 lectōib? filij quicq̄d petunt. sic
 ergo q̄n oracō filij cōcordat affe-
 ctui p̄ris certa est exaudiciō: pa-
 trem: ego rogo qui paterno affe-
 ctu vos diligit et libeter p̄ omib?
 illis qui ad formā filiorū in sp̄i-
 tu adop̄cōis formati sūt exaudit
Cap. xvi. Substantia tua em̄
 dulcedinē tuā quā in filios hēs
 oñdebas. (Et alium pacitū dā-
 bit vobis) In hoc notat q̄ p̄mo
 dedit filiū in pacitū hoc ē aduo-
 catū et solatorē. **Ad** uocatum ut
 patrocinet in causa n̄ra apud iū-
 dicem deū solatorē vt solare
 tur in p̄ssura mūdi et tormētōru
De p̄mo hōz dicit p̄. **Joh. ij.** Ad-
 uocatu habem? apud deū; p̄rēz
 ihm̄ xpm̄ iustum et ip̄e est p̄p̄ia
 cō p̄p̄tis n̄ris p̄. **Joh. iij.** et he-
 bre. ix. **Qui** ingressus ē in ip̄suz
 celum ad interpellandū p̄ nob.
Rō. viij. **Qui** est ad dexterā dei q̄
 etiā interpellat p̄ nobis. **De cō-**
 solacōe vero dicit **Pla. lxi.** **Vt** cō-
 solarer oñes lugētes et ponerem
 solacōem lugētibz spon et da-
 rez eis coronā p̄ cinere. oleū gau-
 dij p̄ luctu. palliū laudis p̄ sp̄i-
 tu meroris. sic ergo xpus fuit n̄r
 pacitus. **Alius** autē pacitus ē
 sp̄s sanct? qui etiā aduocat et cō-

solatur. aduocati em̄ officiū ē
 triplex scz postulare iudicē. loq̄
 p̄ reo accusato et arguere de deli-
 ctis. **De p̄mo** dicit **Rō. viij.** **Sp̄s**
 p̄ nob postulat gemitib? ienar-
 rabilib? hoc est docet nos postula-
 re. **De secūdo** dicit **Matth. x.** **Nō**
 em̄ vos estis q̄ loquimī s̄ sp̄i-
 rit? p̄ris v̄stri q̄ loquitur in vobis.
De tercō **Joh. xvi.** **Cum** venerit
 pacitus quē ego mittā vobis a
 patre ille arguet mūdum de pec-
 cato et de iudicio et de iusticia. **Est**
 autē hic obiectio q̄ pacitus si
 ue aduocat? mediator ē inter iu-
 dicem et iudicandū. sp̄s autē s̄
 ctus nō est mediator s̄ filij. **Ad**
 hoc autē dicendū q̄ aliud est me-
 diare et aliud ē esse mediatorez.
Mediare em̄ est subuenire et in-
 tus cedere et generalit̄ mediatio-
 nis actū exercere et hoc mō bene
 mediat sp̄s sanctus sicut patuit in
 autoritatib? in ductis. **Mediato-**
 rē autē cō est p̄sc nam mediātez
 et in medio existētem h̄re et hoc n̄
 ouenit nisi filio. quille per duas
 q̄s habet naturas manū mittit i
 abobus p̄. **Thi. ij.** **Mediator** dei
 et hominū homo xps ihm̄. **Dabit**
 vobis gratis. q̄a hoc datur qd̄
 gr̄tis datur. **Ezech. xxxvi.** **Dabo**
 vobis sp̄m̄ nouū. **Rūi. xi.** **Tollā**
 de sp̄u tuo et dabo. **lxv.** **viris.** **Lu-**
xi. **Pater** v̄ster celestis dabit sp̄i-
 ritū bonū petētibus se. (vt mane-
 at vobiscū) sociāter et p̄ vobis

aduocās et nō deserēs vos (ieter
nū) **Qui** xi. cūq; requiisq; in eis
spūs dñi pph̄auerūt necvl̄ cessa
uerūt nō ei sic a saule sic a vob̄ r̄ce
d̄z. **p̄. R̄. xvi.** spūs dñi recessit a
saul et exagitabat eū spūs nequā
a dño. adhuc at̄ n̄ r̄cedit a vob̄ p
carnis cupia. qz carnalē cupi
scēciā i vob̄ domabit p̄ hac n̄ req̄
euit h̄ r̄cessit ab originali mūdo tē
pe diluuij. **Gen. vi.** nō p̄māebit
spūs me? i h̄vie qz caro ē. **Adhuc**
at̄ p̄ inq̄etudie ambiciōis et auai
cie a vob̄ nō r̄cedz sic r̄cessit a s̄b
mersis i aq̄s diluuij. colūbā em̄
reūtēs i archā cū nō iuenirz vbi
req̄escēt pes ei? **Gen. viij.** a mltis
em̄ aliq̄ istarū trū causarū r̄cedit
scz p̄t amaritudinē ire et iuidie
vl̄ tristicie sic a saul et p̄t inq̄etu
dinē ambiciōis et auaricie sic a sub
mersi i mūdi vaitatib? vl̄ p̄t i
mūdiā libidinis sic a mūdo origi
nali. **Req̄euit at̄ sup̄ lumē veritatis**
sic i p̄phis vt i autoitate iudica.
**Req̄escit sup̄ saluatos p̄ grāz vir
tutis. iij. R̄. ij.** req̄euit spūs belie
sup̄ belizeū q̄ it̄rptat̄ dei mei salu
taē qd̄ op̄etit saluatis p̄ grāz v̄tu
tis. **Req̄escit sup̄ florē iusticiōis**
honeste. **Ysa. xi.** flos de radice ies
se ascēdet et req̄. su. cū spi. dñi. sic
ēgo requiescēs manebit vobiscū
in eternū (sp̄m). **Ecce descriptio per
naturā qz spūs ē q̄ cordib? nr̄is
eēncialit̄ illibaf̄ et facit corda flā
mācia igne caritatis. R̄. v. Cai**

tas dei diffusa ē in cordib? nr̄is p
sp̄m sc̄m q̄ da. ē nob̄. (veritatis)
ē descriptio p̄ lumē intell̄cūs in q̄
splēd̄z p̄ veritatē quā docz **Joh.**
xvi. Cū at̄ venerit ille spūs verita
tis do. vos o. veri. vñ ec̄ p̄phas q̄
fuit doctōēs inspirare d̄z et ad amo
rē accēdē et ad veritatē d̄z illumi
nare. **sap. vij.** **Per** nacōes i aīas
sc̄as se trāsfert aicos dei et p̄phas
ostituit (quē mūd? accipe n̄ p̄t)
qz mūd? hoc ē mūd? aō? exagitāt
tres spūs nequā q̄ paulo an̄ idu
cti sūt. **Ap̄. vi.** vbi vidi de ore be
stie p̄seudo p̄ph̄e exire tres spūs i
mūdos i mod? ranarū. sūt ei spūs
demoniorū et iō n̄ accipit p̄. cor. ix.
q̄ d̄uēcio x̄ ad belial aut q̄ d̄uēcio
tēplo dei cū p̄dolis. **Obiāt at̄ i cō
trariuz. sap. p̄.** spūs dñi re. or. ter
rarū. h̄ ad hoc d̄d̄ qz orb̄ terrarū
ibi dicunt̄ fideles hūiles et stabi
les et fructificātes sic tria et pacien
tes qñ d̄uēcāt tribulacōib?. sic
ergo mūd? q̄ in maligno ē p̄oit?
nō p̄t cū accipe. **sap. p̄.** i malū o
lā aīaz nō it̄roibit sapia vl̄ spūs
sapie nec habitabit in corpe subdi
to p̄ctis. vel n̄ p̄t accipe h̄ ē a me
tollē sic me tollit p̄ mortē carnis
ad tēp?. qz ille ē imōrlis et iō sup̄
vos req̄escēs sedebit. **Ad. ij.** **Su
pra** singulos eorū sedit spūs sc̄s
et sic apte subiungit (qz non vi
dit euz) oculis corporeis (nec scit
eum) sc̄ia cordis. **Cecitas ei mun
di** tanta est qz nec vidit spiritum.

cognitiōe apta nec scit eum cogit
 one p signa **Joh. iij.** Spiritus ubi
 vult spirat et vocem eius audis et
 nescis vñ veniat aut quo vadat
Apoca. xix. h neq; si spūssand? ē
 audiūm? et similit ille qui nat?
 est ex spū et spūalis a mūdo non
 cognoscat p. **Cor. ij.** Spūal hō
 iudicat omnia et ipse a nemine iu
 dicat. Et ibidē que sūt dei nemo
 nouit nisi spūs dei (uos autē) spi
 rituales (cognoscetis eū) p opē
 cōnes et signa et p cōsciēcie infor
 mōne et hui? racōez dicit paulus
 p. **Cor. ij.** Nos non spm huius
 mūdi accepim? h spm qui ex dō
 est vt sciam? q a deo donata sunt
 nob. Est autē obiectio de hoc qd
 dicit **Eccl. ix.** Qz nemo scit vtz
 odio vel amore dign? sit ergo vi
 detur q nemo scit vtz habeat spi
 ritū factum. Adhuc p. **Cor. iij.**
 Nichil michi cōsciūs sum h non
 in hoc iustificat? sum. videtur er
 go q si etiā nichil mali dicet no
 bis cōsciēcia nō ppter hoc fit cer
 tum de nostra salute vel iustifica
 cōne. Ad hoc dicendū q p certo
 spūssand? cognoscat in nobis p
 suas opacōes q sunt credē spera
 re et diligere et pphetare et hmoi.
 h nescitur vtz hmoi opacōnes
 sint grē gratis date vel gratuz fa
 ciētis. qz iste gracie frequēter in
 similib? adib? demonstrāt et iō
 nescitur vtrū aliquis amore vel
 odio dign? sit. pōt tamē ex hmoi

si assit excusans a pctō cōsciēcia
 vehementer psumi q fit aliq; in
 statu salutis. Ad pmū ego obie
 ctū dicendū est q nō ē idem in se
 habitare spūssandū et eē dignuz
 amore siue vita eterna. qz spū
 tussand? scitur frequēter in eē per
 graciā gratis datā vt dictuz est.
 Ad aliud dicendū q verū est q
 si nō rephendat cōsciēcia: signū
 est q aliq; sit dignus amore. h
 est signū fallibile ppter similitu
 dinē multā grē gratis date ad g
 ciam gratū faciētē qn vtraq; g
 cia accipit ad similes act? sic cre
 dere ex fide informi et credere ex
 fide formata et sperare ex spe ifor
 mi et spe foita et diligē ex amore
 naturali et caritate. qualif autem
 cognoscēt oñdit cū dicit (Quia
 apud vos manebit) requiescens
 nō distract? manebit autē in g
 cia pueniēte et opāte que ē in af
 fect? informacōe (et in vob erit)
 in graciā subsequēte et coopante
 hoc est in illa q elicit opacōnes
 meritoz et cōfortat cōtra tempta
 cōes infurgētes. dicit enī Aug?
 q puenit vt velim? et subsequē
 ne frustra velim? p. Misericor
 dia eius pueniet me et misericor
 dia eius subsequētur me omib? di
 ebus vite mee. opando enī et pre
 ueniēdo facit graciā intus et subse
 quendo et coopando exercz graciā
 am in opa et victorias temptacō
 onū. Et de hīs duob? dicit p.

Audiā quid loquat in me dñs
deus qm̄ loquet pacem in plebē
suaꝝ ⁊ sup̄ sanctos suos ⁊ in eos
qui auertuntur ad cor ⁊ hoc qui
dē facit manendo per cōsciēcie in
formaciōem **E**t alibi dicit. Qui
doctet manus meas ad preliū et
digitos meos ad bellū qd̄ facit
p̄ exercitiū bonoz operum contra
impugnaciōes viciorum (**N**ō re
linquā vos) **A**liā hic ostēdit ta
liter credentibus cōfortaciōem si
ue promittit ⁊ hoc p̄ suū p̄
missam visitaciōez **I**n secūdo mū
do negat hanc glorie sue visiōez
Tercō cōsolatur suos p̄ sui visus
salutarem cōsolaciōem **D**icit ego
Non relinquā vos (orphanos)
hoc est pupillos. qz pupill⁹ est
qui nō hēt patrē. ac si dicat Ego
sum vobis pater: me mortuo eri
tis quasi pupilli. s̄ habete fidu
ciam dñi mōdo i me credatis ego
non tm̄ cōsolabor vos p̄ sp̄m̄ san
ctum p̄missum s̄ etiā post tridu
um resurgēs: nō relinquā vos or
phanos siue pupillos **T**ren̄. vl
timo. **P**upilli facti sumus absqz
prē matres nostre quasi vidue.
p̄s. **P**upillū ⁊ viduā suscipiet h̄
est fidelem ⁊ ecciāz matrē pupil
loꝝ. p̄s. **P**upillo tu eis adiutor
(x̄mā ad vos) apparendo post
resurrectiōem **J**oh̄. xvi. **I**teꝝ at
videbo vos **M**ath̄. xxvi. **P**ostq̄
autē resurrexero p̄cedam vos in
galileam ibi me videbitis (**A**d

huc modiciū) tempus qz tm̄ tps
eiusdē noctis ⁊ ptis diei crastine
vsqz ad nonam (⁊ mund⁹) imū
dus (me iam nō videt) nō videt
in presēcia carnis. mō autē siue
iam dicit. qz in futuro iudicio vi
debit iudicem viuoz ⁊ mortuozū
Joh̄. xix. **V**idebunt in quē trans
fixerūt **I**am autē hoc p̄nti tempo
re negabitur eis visio mea q̄ vo
bis exhibebit ad magnā cōsola
ciōem **J**oh̄. vij. **A**dhuc modiciū
vobiscū sū q̄retis me ⁊ in p̄ctōve
stro moremini **P**sa. xxvij. **T**ol
lat ipius ne videat gl̄az dei (vos
autē videtis me) sodalib⁹ ⁊ io
cūdis oculis **M**ath̄. v. **E**t̄ mun
do corde qm̄ ipi deū videbūt **J**oh̄
xliij. **A**uditu auris audiui te nūc
autē ocul⁹ me⁹ videt te **L**u. x. **E**t̄
oculi q̄ vidēt que vos videtis (qz
ego viuo) de cetero nō moritur⁹
Rō. vi. **C**ps resurgēs ex mortu
is iam nō moritur mors illi vlt̄
nō dñabitur **Q**z em̄ mortu⁹ ē pec
cato mortu⁹ est semel **Q**z em̄ vi
uit viuit deo **S**ic ego viuo ⁊ hāc
vitā p̄ viuētē in me h̄eo deitate
p̄ quā habeo potestātē ponēdi ai
mā meā ⁊ itez sumendi eā sic di
ctū est **D**icit autē ego viuo (⁊
vos viuetis) in vltima resurrecti
one q̄uis mō viuatis in gracia
⁊ postea in gloria ⁊ in futuro cor
pore ⁊ anima gl̄osi **J**o. v. sic pat̄
habet vitam in semetipso sic de
dit ⁊ filio habē vitā in semetipso

p̄me Thessal. v. Qui solus ha-
 bet immortalitatem et lucem inhabitat
 inaccessibile. Sic ergo: ego vi-
 uo: illa vita gloriose resurrecti-
 onis vobis erit cum viuendi et sic
 vos viuētis: **Jobānis. xi.** Omnis
 qui viuūt et credit in me nō morietur
 in eternū **Colocē. iij.** vita vestra
 abscondita ē cū xp̄o in deo. Cum
 autē apparuerit xp̄us vita vestra
 et vobis ap̄. cum eo in glo. **Gal. ij.**
 Quāt nūc viuō in fide filij diuino
 qui dilexit me et tradidit semetip̄m
 pro me **(In die illa)** plene illumi-
 nationis post resurrectionem (vos
 agnosceatis) id quod modo creditis
 ex vobis meis tūc enim aperientur
 sensus vestri ut intelligatis scriptu-
 ras. **Luce. xxiiij.** Tunc aperuit illi
 sensū ut intelligerent scripturas
 cognosceatis autē per fidei illumina-
 tam quā modo creditis per fidem in emig-
 ratione obscuritatis existentem. plene
 autē et per sp̄m et specie cognosce-
 tis quāto perficietur v̄mo vestri ad
 me in gloria. quā nunc inchoata ē in
 gratia. tunc enim fiet quod dicitur. **i.**
Cor. iij. et iniet dñs qui et illumina-
 bit abscondita tenebrarū et mani-
 festabit consilia cordiū. et tūc laus
 erit vniuersi quae a deo. atque ē cogno-
 scetis quod modo quiritis (quod ego in
 patre meo sū) per eēcie indiffe-
 rentiā quā habeo cū ipso. a quo
 sū per substantialē generacionem.
 Ideo enim dictū est **Jobis. i.** vni-
 genitus qui est in sinu patris ipse enar-

raui. Essentia enim patris per hoc quod
 ego sū ab ipso nō diuidit. Omne
 enim quod exit ab alio per exitū illū di-
 uiditur. aut diuidit per materiaz
 diuisam sicut filius hōis a patre
 hōine. aut diuidit per specificam
 differenciā sicut diuidit genus
 sūm eē in sp̄ibus. neutrum autē po-
 test cadere in dīnam naturā p̄t
 simplicitatē ipsius et ideo et in me
 et in ipso substācia sūm se et sūm eē
 substāciale manz indiuisa quāuis
 ego floream et pcedam ab ipso
 in eē personali. sicut verbū floret
 ex intellā vniuersaliter agēte. idō
 tamē sūm in substācia cū ipso si-
 cut supradictū est super illud. **In**
principio erat verbū: sic ergo co-
 gnoscetis me eē in patre meo. quod
 et per hoc tēgitur vnitās eēcialis
 et distinctio psonalis. **(Et vos in**
me) eē cognoscetis. Glosa sic pal-
 mes in vite. quod sic ex radice ex me-
 trahitis et gēcie nutrimentū et ope-
 rationis et fructificacionis virtutē
Job. xv. Sicut palmes non po-
 test facere fructū nisi manserit in vi-
 te. Ita et vos nisi in me manseritis.
In hac quēde visitacōe fides iūgit.
spes infigit. et caritas cōglutinā
do vnit et insertus in vite palmes
foculus radialis et humoris et vitis
efficitur. **Actu. xvij.** In ipso viu-
 mus mouemur et sumus. **(Et ego in**
vobis) per grām inhabitās et per
virtutē operans. **Ikere. xij.** Tu au-
 tem in nobis es domine et nomē

factū tuū inuocatū ē sup nos ne
dere. n. do. de. nr. ij. Coz. xiiij. An
expimētū q̄ritis ei? q̄ i me lo. cri.
qui in vobis nō infirmitur. ōmia ei
go extūc cognoscetis (q̄ hēt mā
data mea) ponit hic signū ei? q̄
talē habz fidez q̄ p dilectōez ope
ratur q̄ in tot a tātis cōfortatur
a cōsolat a diāt hic duo. pōit ei
hic signū a scdo oñdit miracula
bō q̄ a deo cōsequit merito tal' fi
dei a caritatis. diāt ergo: q̄ habz
mādata mea: hoc est p̄cepta ma
nu mea data q̄cūqz hz in memo
ria nō solū vs. s̄ eciaz q̄cūqz cre
diderit p vos a sic hēt in memo
ria mādata (a suat ea) In ope
hoc ē ita mēorat vt seruet in ope
re. vel qui hēt faciēdo a seruat per
seueratō. vel q̄ habz sermōea ser
uat in factis siue in morib? . vel q̄
habz audiēdo a seruat faciēdo. de
p̄mo loz dī Lu. xij. seru? sciens
volūtate dñi sui a nō fa. pla. va.
mul. a econūso. p̄s. Intellāis bo
nus ōni. fa. eū. De secūda expōsi
cōe diāt Math. xxiiij. a math.
x. q̄ pseuerauerit vsqz in finē hic
salu? erit. Deb. xij. In disciplina
pseuerate se vobis tāq̄ filijs of
fert deus De tercia Ad. p̄. Cepit
ihesus facere a docē Mathei. v.
Qui fecerit a docuerit hic mag.
w. in reg. celo. De vltio diāt Ja
cobi p̄. Qui auditor ē verbū a nō
factor p̄pabitur viro cōsideranti
vultū nccitatis siue in speculo et

abijt a statū oblitus ē qualis fu
erit. Et ibidē nō auditores legis
tm̄ s̄ a factores iustificabuntur.
(h) ergo talis tali signo descrip
tus (est qui diligit me) ope a
veritate a nō lingua a verbo tm̄.
p̄s. **I**usticia illi? in filios filiorū
hijis q̄ seruāt testamētū ei? a me
mores sūt mādatoz ip̄si? ad fa
ciēdū ea. **A**lit eū dī illud **I**saie
xxix. **A**ppropinqt p̄p̄s iste ore
su. a la. s. g. m. cor at ip̄oz lōge ē
a me p̄. **J**o. iij. **N**ō diligam? ver
bo neqz lingua s̄ a ope a veritate
(**Q**ui at diligit me). tāgit ea q̄
ab ip̄so recipit talit' diligēs a sūt
tria scz dilectō p̄ris. dilectō filij
a filij manifestatio. **D**e p̄rio diē
(**d**iliget a p̄re meo) h̄ autez dile
ctio ē i spū adopcōis quē accipit
a p̄re p̄ quē format in filiu? a hē
redē tanti p̄ris ifra eodē **J**o. xiiij.
Dī me? diliget eū a ad eū veme
m? a māsiōne apud eū faciēd?
a ideo hoc diāt qz p̄r a filij inse
pabilis diligūt **D**eū. xxxiiij. dile
xit p̄p̄os oēs sc̄i eius i māu eius
sūt **O**see. xiiij. diligā eos sponta
nee qm̄ ausus ē furor me? ab eis
(a ego diligā eū) ecce secūdū re
ferf ad effem̄ grē redēp̄cōis quē
i ip̄sū deruat filij? **E**ph. 3. scire ec
supeminētē scie caritatē xp̄i vt i
pleamī i oēs pleitudinē dei **A**po.
p̄. qui dilexit nos a lauit nos a
p̄ctis nr̄is in sanguie suo (a māi
festabo ei meip̄sū) terciū ē **O**losa

hec visio est merces fidei est tam
solatoria manifestatio in ap
paritione post resurrectionem edifi
catoria in mente per illuminacionem
Glosa in breuitate per aptam vi
sionem De prima dicit **Ioh. xx.** Ga
uisi sunt discipuli viso domino sic con
solatus est symeon viso salutar
corpore **Lu. ij.** Viderunt oculi
mei salutare tuum De secunda dicit
in psal. Qui sedes super cherubim
manifestare contra beniamin ef
fraym et manasse hoc est contra pre
latis qui per effraym quod reges de ef
fraym in regno decem tribuum reg
nabunt et contra religiofos qui per fili
um dextere beniamin accipiuntur
quod dextere hoc eternis intendunt et
perditionis simplicibus fidelibus qui per
manassen accipiuntur qui frequenter
spiritualium obliuiscuntur propter ter
renorum sollicitudinem De tertia ma
nifestatione dicit **Ioh. iij.** Simi
les ei erunt et videbimus eum sicut
tu es **Dicit ei iudas** hic tangitur
illuminatio ad interrogationem eius iu
de apostoli quod enim dixerat dominus quod apo
stolis et non alijs dominus erat manife
standus nesciens iudas dispositio
ne gloriosi corporis quod se visibile
exhibet quibus vult et apud eos quibus
manifestari non vult rema
net invisibile quod sit huius rei
causa **Diuidit** autem hec per in du
as partes in quarum prima ponitur quod
visio in secunda autem questionis illu
minatio dicit ergo dicit ei iudas

apostolus? **Et distinguit a perditore**
sicut quod dicit **(Non ille scariothis)**
sed vero nomine iudas qui in confessi
one et glorificatione nominis christi re
mansit **Gen. xlix.** Iuda te lauda
bunt fratres tui **(Domine quid factum**
est) circa te cum vero modo nobis et
alijs visibilis **(quod te manifesta**
turus es nobis) tibi adherentibus?
(et non mundo) Dixisti ei adhuc mo
dicum et mundum me iam non videt vos
autem videbitis me quod ego vivo et
vos viuetis. Querit autem iudas
per se et omnibus alijs quod talis gloria
adhuc erat eis incognita **Causa**
autem huius dicitur fuit **Matth. xiiij.**
vobis datum est nosse misterium
regni dei ceteris autem in parabolis
sed ipsi de hoc non contulerunt **(Rendit**
illis et dixit ei) **Hic incipit secun**
da per et diuidit in tres partes **In**
quarum prima ostenditur quod tota cau
sa est in dilectione quod discernit gen
tem sanctam a non sancta **In secun**
da dicit huius rei proprium reuelato
rem et perfectorem esse spiritum sanctum
in te dicitur ibi: Hec locutus sum vobis: In tertia
ostendit quod illo adueniente sui veni
ent ad pacem cordis et nulla dubi
tatione vel perturbatione amplius in qua
etabuntur ibi: pacem relinquo vobis
In prima hanc dicitur quatuor in
quorum primo ostendit quod caritas est causa
distinctionis inter eos quibus mai
festat et non manifestat in secun
do tangit modum manifestationis
in tercio dicit causam ex parte eorum

quod non manifestat. In quarto ostendit rationem quare pater se cum manifestatur. Dicit ergo (si quis diligit me) Coniunctio adionalis notat raritatem et dignitatem christi diligendum. Math. xx. Multi sunt vocati pauca vero electi: diligit: hoc est dilectione in me transit. Can. iij. Anima mea liquefacta est ut dilectus locutus est. Iher. xx. Factus est in corde meo quasi ignis estuans claususque in ossibus meis et defeci ferre non sustinens (sermone meum seruat) hoc est mandata ad faciendum ea sicut supra dictum est. Sermonem enim seruat: qui meditando intelligit et afficiendo circa ipsum diligit et opere exemplum ostendit et alium ad idem faciendum inducit. Quis. vi. Erunt verba haec que ego precipio tibi hodie in corde tuo et narrabis ea filiis tuis et ligabis ea quasi signum in manu tua. Proverb. vi. Liga ea in corde tuo iugiter et circumda gutturu tuo scilicet ad loquendum cum eis et cum ambulaueris gradietur tecum. supple in profectu. Isa. xliij. Iste dicet dominum ego sum et ille vocabit in nomine iacob et ille scribet manu sua domino. Dicit autem confessio oris et inuocabit affectione voluntatis et scribet caractere operis (et pater meus). Tangit modum manifestationis et dicit tria motuum ad manifestationem manifestandi ad aduentum et manifestati manifestationem

De primo dicit: pater meus (diligent eum) propter me et haec dilectio mouebit ad manifestandum se illi. Ioh. xvi. Ipse pater amat vos quia vos me amastis. Ioh. iij. Sic deus dilexit mundum ut filium suum unigenitum daret. Iheremie. xxxi. In caritate perpetua dilexi te (et ad aduentum?) ego et pater et tangit aduentum manifestationis. Gen. xvij. Si inueni gratiam in oculis tuis ne trans eas seruum tuum et hoc est in spiritu sancto et gratia et ideo spiritus sanctus etiam venit. Gen. xix. Obsecro dominum declinate in domum pueri vestri et manete ibi. Et haec est historia de apparitione trinitatis (et manifestationis) gratia non transiit te quantum ad nos (apud eum faciemus) et in gratia et gloria. ij. Cor. vi. Inhabitabo in eis et iam bulabo et ero illorum dominus et ipsi erunt michi populus. ps. Etenim non credentes tamen credentes inhabitare dominum deum. ps. haec requies mea etc. Eze. xliij. locus solis mei et locus scabelli pedum meorum ubi habitabo in medio filiorum israel (qui non diligit me) causa iam habet quare ego non diligam eum et ita non manifestabo me ipsum ei quia ille est inimicus meus (sermone meos non seruat). ps. Projecisti sermones meos retrosum et cum adulteris portionem tuam ponebas. Iher. v. preterierunt sermones meos resiste et non ad gaudium mee manifestationis

nuncq̄ admittetur hoc signatū
 est **Gen. xlv.** vbi ioseph p̄cepit
 vt aīdī egipci foras eiceretur et
 nullū intereſt alienū agnicōi mu-
 tue. Et sermonē quē audistis n̄
 est me? p̄uate a p̄re exclusa per-
 sona p̄ris. Et tāgit hic racōez q̄re
 cum iudas nō peteret nisi de filij
 manifestacōe xp̄s adiecit etiam
 de manifestacōe p̄ris dicēs: et ser-
 monē quē audistis nō est me?:
 q̄ instruit ad fidē et erigit ad sp̄e
 et accēdit ad dilectōez: nō est me-
 us: exclusa p̄sona p̄ris **Joh. iij.**
 Quē misit de? verba dei loquit̄.
 p̄ **Pet. iij.** Si q̄s loquit̄ quasi
 sermones dei **Jo. vij.** Mea doctri-
 na nō est mea. h̄ ei? qui misit me
 p̄ris **Joh. viij.** Quare loquelā
 meā nō cognoscitis ego ei ex do-
 p̄dij et veni. **Itēz. xij.** Ex me ipso
 nō sum locutus h̄ q̄ misit me pa-
 ter ille mādātū dedit michi q̄d
 dicam aut q̄d loquar. (Hec lo-
 cut? sū vobis ap̄d vos manēs.)
 sū p̄nciam carnis. Et incipit h̄
 secūda ps̄ in qua dicit hui? mai-
 festacōis p̄fectōez paclitum. Et
 dicit hic duo. facit em̄ p̄mo intē-
 dōne doctri-ne sue. secūdo dicit q̄
 illuminator: ad illā plene intelli-
 gendā erat mittēdus a p̄re pacli-
 tus. Dicit ergo hec om̄ia q̄ audi-
 stis: locutus sū vobis: copaliter
 ore ad os loq̄ns **Rui. xij.** et **Exo-
 di. xxxij.** Loq̄batur ore ad os lo-
 q̄ns sicut solet loqui hō ad amī

cū suum **Ysa. l.** Mane erigit mi-
 chi aurē vt audia eū quasi magi-
 strū: apud vos manēs: in p̄ncā
 carnis **Baruch. iij.** In terris vi-
 sus est et cū hōmib? cōuersatus ē
Joh. p̄. Verbū caro factuz est et
 habitauit in nob? (paclit? autēz
 sp̄ūsanct?) tangit hic tria. nom-
 autorē et doctri-nā. nomē autē du-
 plex. paclitus est aduocat? . q̄a
 aduocat p̄ nobis et cōsolat nos.
 De p̄mo dicit **Lu. xxi.** O abo vob
 os et sapienciā cui nō poterūt resi-
 stere oñes aduersarij vestri. De
 cōsolacōe autē dicit. **ij. Cor. p̄rio**
 Qui cōsolat nos in om̄i tribulā-
 cōe n̄rā. **Secūdo** nomē ē sp̄ūscūs.
 sp̄ūs autē dicit quia spirat q̄z vi-
 uificat q̄z illuminat q̄z occultus
 ē et a carne et a sāguie nō p̄cipit
 De p̄mo dicit **Joh. iij.** Spirit?
 vbi vult spirat. spirat autē ad ḡ-
 cie informacōez. De viuificacōe
 dicit **Joh. vi.** Sp̄ūs est q̄ viui-
 ficat. De illuminacōe **Joh. xxxij.**
 vt video sp̄ūs est in hōmib? et in
 spiracō altissimi dat intelligēci-
 am. De occultacōe **Jo. iij.** Nescis
 vñ veniat et. **Eccā. xi.** Nescis q̄
 sit via spirit? . sp̄ūs adhuc dicit
 qui a carne auertit **Lu. xxij.** spi-
 ritus carnē et ossa nō habz s̄z sim-
 plex ē et in veritate consistit **Joh. a.
 iij.** Spirit? est de? et eos q̄ ado-
 rant eum in sp̄ū et veritate oportz
 adorare. **Sāct?** autē dicitur q̄a
 mund? ab om̄i inquinamento et

liber qz fortis qz dimis intentus
De mundicia habz qz carni a sa
guini reludatur. De fortitudine
qz a contrario no vinct. De sensu
dimoru qz legi dei consentit a ea ope
ratur. De pmo mo scitatis dicit
Dyo? in lib. de di. nomibus ca.
xij. **P**atras est ab omi inqnacone
libera a pfa mundicia. De forti
tudine siue firmitate dz qz e san
xtu siue confirmatu. De terco mo
scitatis dz a pho. **Q**z scitras est
vtus scire faciens q ad deu iusta
fuit a io dz **Ysa. vi.** **D**cus scus sa
a? dñs de? exercituz. qz scm dr
triplicat io dz: spussais: **T**angit
at autoritate iphi? qñ dicit que
mittz a p eu q mittit tagit auto
ritate pris a p eu i cui? noie xit
tagit autoritate filij a ideo dicit:
que mittet (pr in noie meo) dicit
ergo: que mittz pr: **Gal. iij.** **M**i
sit de? spm filij sui in corda nostr
clamate abba pr. De noie aute
dz: hec e inuocaco nois mei **Act.**
ij. **N**o e aliud nom e sb celo da
tu hmb? in q oportet nos saluos
fieri (ille vos docebit oia) **D**ocet
ergo ad intellem q filij? docuit et
ideo dz **Jo. xvi.** de meo accipiet a
anucia. w. no ei pt de eo qd e fi
lij accipe n pcedat ab ipo a one
qd e a hz a pt a faat hz ab ipo. il
lu spm accepisse didicisse e. qz fi
cut nemo scit q sunt homis n spi
ritus homis q in ipso e. **I**ta eia
q sunt dei neo nouit nisi sps dei

fic dicit p. **Cor. ij.** a ibide **S**pūs
ōmīa scrutat eia p fūda dei a io
eia p fūda docet eum q spm dei
accepit. sic ergo: docebit oīa (a
suggeret vobis oīa) **G**reg. nō
dicit suggerere qñ de subtus inge
rat scēciām aū sit equalis prī a fi
lio. s. qz ingerit eam de occulto.
Job. iij. **Q**uasi furtiue suscepit
auris mea venas fufurrij eius.
vñ dicit dñs **Matth. x.** **Q**uod au
re audistis p dīcabitur sup tēda
(quecūqz dixerō vobis) **D**is em
sonanciā est inter prēm a filiū
a spm sanctum a qd a prē accipi
tur a filiū p tēstatur. hoc est per
spm veritatis docet a suggeritur
vñ de **Trenoz p.** **D**e excelso misit
ignem in ossib? meis. p. **J**ob. ij.
No est necē vt aliqs vos doceat.
Ipsa em vñ dicit docebit vos de o
mib? (pacē relinquo vob) **G**lō.
iturus ad prēm. hoc autez pax e
recoaliaco ad deum quā fecit fili
us eundo ad prēm **I**stud est ter
cium in quo ostendit qñ cor in
domis istis quietatur ita qvltteri
us nichil requirit. **D**icit autem
duo. pacem relinqui a pacē dai
De pmo dicit: pacē relinquo v
bis. **Lu. ij.** **P**ax in terra hōmib?
bone volūtatis **Ysa. lxvi.** **E**cce de
clinabo in eā sicut flumen pacis
hoc est abundāter a affluenter
(Pacem meam do vobis) hoc e
scē de cetēo trāqllitatē que vob
hactenus negata fuit **Phil. iij.**

Pax dei q̄ exuperat om̄e sensuz au-
 sto. r̄c. Rō. xiiij. Nō est regnum
 dei esca potus. sed iusticia et pax
 et gaudiū in spūs sancto. **Hec ē ve-**
ra sciēcie trā quillitas in testio
mo spūs sancti. (Nō quō mūd?
dat) Tangit modū dandi pacē
 istam. mundus autē dat extra n̄
 intus. dat pacē falsā sicut eāt iu-
 de fallax osculū. **Ysa. lvij. Non ē**
pax impij dicit dñs. **P**apiēcie
 xiiij. in magno insciēcie bello vi-
 uentes et tota tam magna mala
 paces eē arbitrati sūt. **(ego vobis)**
vera pacem et vero mō dādi
 qz de interi? et ad deum et ad sci-
 endē q̄etē et a vobis inseparabilez
 et inter bella manētez. **Eph. ij. ip-**
se est pax mā q̄ fecit vtraqz vnuz
p̄s. In pace in idip̄sū dormia et
requiescā. Sic ergo p̄ fidē op̄an-
tem p̄ dilectōez habebitis et mai-
festacōnē et tranq̄llitatē dulcedi-
nis et nichil vobis deest. (Nō tur-
betur cor vestrū) Ex hīs om̄ibus
 redit ad p̄ncipiū istius exhorta-
 cōnis. **Dicit autē in vltima pte**
 q̄iqz et p̄mittit om̄ib? exhortatio-
 nē a qua inchoauit sermōem di-
 cēs. **Nō turbet cor vestrum: quo-**
 ad veritatis intellectuz qz nō tre-
 mat intellect? a fidē veritate. **Quā-**
 em̄ rara et alta dicūtur ad que hō
 nō potest: aliqñ est turbacō intel-
 lect? et querit intellect? de modo
 quo fieri possit. **Lu. p̄. Que cū au-**
 disse turbata est in sermōe ei?

et cogitabat q̄lis eēt ista salūta cō-
Uob. xij. Cūz hec audissent tur-
 bati sūt et tremētes ceciderunt in
 facies suas. **(neqz formidet)** quo-
 ad tremorē affect? ac si dicat ne
 qz p̄pter hoc moueamini a p̄posito
 cepto p̄ meam doctrinā. **Deut.**
xx. Quis est formidolosus et cor-
de pauid? vadat et reuertat i do-
mū suam ne pauere faciat corda
frat̄z suorū sicut ipse timore per-
territus ē. (Audistis qz ego dixi
vobis) Quinqz subiūgit consolā-
 cōia q̄ turbacōez et formidīnē ex-
 cludāt. **Prīmū** est qz audiēs et di-
 cū ē eis qz. **(vado)** recedēs nō sē-
 per avobis sepandus. s̄ in p̄cio
 ruerurus sū. **(Et venio ad vos)**
 et p̄ resurrectōez et in iudicio s̄m
 corpalem p̄nciam. **Iob. xvi. Ite**
videtis vos et gaudebit cor v̄m
Gen. xvij. Reuertēs veniā ad te
i tempe isto vita comite. (Si di-
ligeretis me) secūda consolacō
 qz si diligitis me p̄cepta quibus
 vos institui seruādo. **(gauderetis**
vtriqz) qz p̄ hoc crescat gaudiū ve-
strū (quia vado ad p̄m) apud
 quē etiā s̄m humanitatē s̄mūz
 est gaudiū meum. vñ glō. qz hu-
 mane nature congratulandū ē q̄
 leuat ad dexterā patris. **Rō. xij.**
Gaudē cū gaudentib? flere cū flē-
tib? In hoc em̄ spes generat qz
 alij leuabuntur ad bona p̄ciora
 btitudinis. **Ysa. xxxv. Veniēt i**
 syon cū laude et leticia sēpiterna.

ent sup capita eoz. gaudiū a le-
ticiā obtinebūt. fugiet dolor a gei-
t? (qz p2) et n? (maior me ē) hū
hūānā ei natu. a minor sū prē a
sū cōformis vob a ido i me exalta-
mi a hoc debet vob eē gaudiū im-
p̄s. Exaltare dñe i v̄tute tua a cē-
d̄. **Q**uari? at hāc p̄p̄osicōez? **A**r-
riū expōit de dimitate filij hoc mō
qz licz p̄ maior sit p̄p̄t gnacōmis
autoritatē. seq̄t tñ qz fili? non fit
minor qz gnacō s̄balis nō ē ad
minoritatē s̄ ad eq̄litate. qz vnū
qđ qz qđ naturalit̄ gn̄at tale ge-
nerat alterz q̄le ē ip̄sū vnū i s̄ba a
v̄tute naturali. s̄ h̄ expōicō nō ē
s̄ralis s̄ p̄cā? fca ē p̄ instāciā ad
obicōez hereticā (a nūc dixi vobis)
terciū cōsolatoriū qz maife-
stacio sue dimitatis ē qz cōtigēcia
de futuro p̄dicē p̄t a sic cōfir̄tur fi-
des sue dimitatis a hoc ē qđ dicit
a nunc dixi vob: h̄ (p̄ul q̄ fiant)
qđ nō possez facē m̄hi luce dimita-
ti mee ec̄ p̄tate (vt cū fem̄ fuit)
in effcū sic p̄dixi (credatis) hoc ē
fide cōfir̄tā h̄atis **J**o. xiiij. eadēqz
v̄ba cōtinent **L**u. vi. h̄ sūt verba
q̄ locut? sum vob cū adhuc eēm
vobiscū qm̄ oportz ipleri om̄ia q̄
scripta sunt i lege moȳsi a p̄p̄his
a psalmis de me. **S**i autem qū-
tur qđ ē hoc qz dic̄ credatis cum
ec̄ āte fide habuer̄t. dō qz extūc
plemōrē receper̄t. dicit ei **A**ug? -
qz fides ap̄loz cū x̄ps hoc auz eis
loq̄retur fuit pua a cū moreret

penitus fuit nulla. **C**ū autē ea q̄
dixit cōplerent fides eoz refecta ē
a aucta (**J**az non multa loq̄r vobis
vobiscū) q̄rtum est cōsolatoriū qz
non recedit ad passiōē sicut p̄
crimib? sine sp̄onte sua vt latro
perculsus. **P**ed potius innocēs
a voluntarius in quē. qz mundi
princeps manū misit cū nichil i
eo iuris haberz **I**us suum in om̄i-
bus amittere meruit a ideo cōso-
lacio est de tali redempcōe. hoc ē
ergo qđ dicere intēdit: **J**am nō
multa loquar vobiscū. **E**t hoc p̄p̄-
ter v̄strā imbecillitatem adhuc
multa habeo vobis dicere s̄ non
potestis portāe modo **J**o. xvi. he-
bre. v. **G**randis nobis s̄mo intē-
pretabil̄ ad dicēdum. qz imbecil-
les facti estis ad audiēdum (**V**e-
nit em̄) iam in ministris malicie
sue accepta a dō licēcia (p̄nceps
hui? mundi) dyabol? qui habz
p̄ncipatū in mundanis nūda-
nam potestatē habentib? **E**ph. vi.
Non est nobis colluctacō ad-
uersus carnē a sanguinē s̄ aduer-
mundi rectores tenebrāz harūz
cōtra sp̄ūalia neq̄cie in celestib? -
Vnde de dyabolo d̄ **J**ob. xli. ip̄e
est rex super om̄es filios superbie
iste ergo iam venit cū suis satelli-
tibus quoz dux est iudas tradi-
tor (a in me non habet q̄cōp̄) iu-
ris vt ex aliquo debito padar. s̄
padar ex patris obediēcia a li-
bera mea caritate. quia hoc duo

non repugnāt qz mea caritas ē
 ad patris volūtatē implendā
Joh. xij. Princeps huius mundi ei
 dicitur foras **Math. xij.** **Mar. iij.**
Lu. xi. Si foras supuenerit et i
 troient i domū fortis et alligabit
 fortē et omnia vasa eius distribuet
 in quibz et fidēbat et ita in omibz
 amittit qd habere se gaudebat
 p hoc qz in me solum manum ex
 tendit (h vt cognoscat mundus.)
Quintū est consolatorius qz ex q
 princeps mundi nō p scelere me
 punit solacio vobis debz eē qz
 ego ex voluntate patris vt vos redi
 mamini pador et h ē qz dicit pñ
 ceps in me nichil de suo inuenit
 sed iteo a vobis transeo ad mor
 tem: vt mundus: totus quem re
 dimo: cognoscat: p fidem et grati
 aruādoem (qz ego diligo patrem)
 et nō sum ei mandatis et rarius
 sicut michi iponūt scribe et phari
 sei h poa diligo (Et sic manda
 tū dedit michi pater) de redimē
 to mundū p mortē (sic facio) vt
 inqz hoc totus mundus cognoscat
 (fugite) A loco isto in quo ad
 huc liber sū et fugere possem si vel
 lem (Eam hinc) occurrere tū di
 tori et tortoibz meis qz ego meip
 sum offerre volo **Phil. ij.** Factus
 est obediēs vsqz ad mortē et p
Def. ij. Tradebat aut iudicanti
 se iniuste **Joh. xvij.** processit ob
 miaz eis et dixit: quē queritis et
 illi dixerūt ihesū nazarenū et dixit

si me queritis finite vos abire **Crit**
 solto. autē lecturā variat ab ista
Ipse em sic punctat lraz: **In** me
 princeps huius mundi non habz qz
 qz: istd nō variat: h vt cognoscat
 mundus qz ego diligo patrem et sic
 mandatū dedit michi pater sic fa
 cio: hic facit versū et nō variatur
 a pōri expōsiōe qz autē subdit:
 fugite eam hinc: dicit eē dictū
 ad aplos vt secū recederēt a loco
 in quo eum speculatus fuerat ne
 p ditor: supuēnēs impedirz resi
 dua sermōis qz adhuc aplos ppo
 nēda fuerant. vñ sic qrit nunqd
 ne trepidauit qz iudas veniēs il
 luc detieat discipulos: absit. cur
 ergo surge facit: qz timebant di
 scipuli. tū racōe tēporis. tū racōe
 loci. ducit ergo eos in aliū locū
 vbi quasi in tuto audiāt **Mag**
 na em erant audituri. lra videtur
 eē cōueniēciō. p tot ergo et talia
 ad fidei firmitatē discipulos est
 exhortatus. **Ca. xv.**

Ego sum vitis vera et h
 sm supius inductaz di
 uisione agitur de pfecti
 one caritatis et sm hoc capitulū
 istud diuidit in duas ptes. **In**
 quaz pma agit de dilectōe dei.
In secūda at de dilectōe pxi ibi
Hoc est pceptūz meū vt diliga
 tis inuicē: pma hāz pāum diui
 ditur in tres ptes. **In** qrum pri
 ma p methaforaz describit qz in
 deo manēdo sit fructificādū. scdo